

Skaitymo tikslas

Čelsė Mortensen
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko JAV.

Andersas klausė sesers skaitymo per šeimos Raštų studijas. Jis bandė sekti savo planšetėje. Tačiau buvo sunku susitelkti į žodžius.

Andersui visada buvo sunku skaityti. Praėjusiais metais jis sužinojo, kad turi disleksiją. Disleksija – tai mokymosi sutrikimas, dėl kurio sunku skaityti. Jo smegenys painiojo žodžius ir raides, o akys šokinėjo po visą puslapį, kai jis bandydavo skaityti.

Jo sesuo baigė skaityti savo eilutę, o brolis perskaitė kitą. Tačiau Andersas neskaitė. Jis nemėgo skaityti garsiai. Žodžių pasididindimas planšetėje šiek

ties pagelbėdavo. Tačiau jam labai nepatikdavo, kad skaito lėtai ir nerišliai. Jis darydavo tiek daug klaidų! Jam taip sunkiai sekdavosi tai, kas kitiems atrodydavo lengva.

Baigusi skaityti, Anderso šeima pažiūrėjo vaizdo įrašą. Jis buvo apie programą „Vaikai ir jaunimas“.

„Išsikelkite tikslus, kurie praplės akiratį, ir bus jums iššūkis, – pasakė vyresnysis Gongas tame vaizdo įrašė. – Atraskite naujus talentus ir gebėjimus.“*

Andersas susimąstė, kokius tikslus galėtų išsikelti. Galbūt jis galėtų išmokti kepti sausainius. Arba geriau žaisti futbolą!

*„Veidas į veidą“ su vyresniuoju Geritu V. Gongu (pasaulinė transliacija, 2019 m. lapkričio 17 d.), Evangelijos biblioteka.

Tada jis pažvelgė į ant stalo gulintį Mormono Knygą. Geresnis skaitymas neatrodė labai smagus tikslas. Tačiau jis norėjo gebėti skaityti Raštus drauge su savo šeima.

„Žinau, kokio tikslo noriu“, – tarė jis tėčiui.

„Kokio?“ – paklausė tėtis.

Andersas paėmė Mormono Knygą. „Noriu kasdien garsiai perskaityti vieną Mormono Knygos eilutę.“

„Tai yra puikus tikslas, – tarė tėtis. – Kada nori pradėti?“

„Dabar!“

Andersas nuėjo į savo kambarį ir užsidarė duris. Jis nenorėjo, kad kas nors jį girdėtų. Tada jis atsivertė Mormono Knygą. Jis supainiojo kai kuriuos žodžius, bet skaitydamas pirmąją eilutę užtruko tik minutę. *Visai neblogai*, – pagalvojo jis.

Andersas kasdien skaitydavo po Raštų eilutę. Buvo sunku! Be to, jis nejuto, kad jam sekasi geriau. Tačiau jis ir toliau stengėsi.

Tada vieną dieną mokykloje jo mokytoja tarė: „Oho! Negaliu patikėti, kaip greitai mokaisi.“

Andersas pakėlė akis nuo namų darbų: „Tikrai?“

Ji linktelėjo: „Tau sekasi žymiai geriau.“

Andersas pažvelgė į žodžius ant savo lapo. Juos buvo daug lengviau skaityti nei anksčiau. Jo tikslas mokytis skaityti Raštus padėjo jam mokytis net mokykloje.

Grįžęs namo, jis nubėgo į viršų skaityti Raštų. Kai jis pažvelgė į puslapį, žodžiai vis dar maišėsi. Tačiau buvo lengviau suprasti, ką jie sako.

Andersas džiaugėsi, kad tą vakarą su šeima studijuos Raštus.

„Tėti! – tarė jis. – Ar galėsiu šiandien padėti skaityti?“

Tėtis šyptelėjo: „Labai norėčiau!“

Andersas atidžiai sekė, kaip jo broliai ir seserys skaitė po eilutę. Kai atėjo jo eilė, eilutę jis skaitė lėtai, norėdamas būti tikras, kad teisingai perskaitė kiekvieną žodį. Baigęs skaityti, jis pakėlė akis. Visi jam šypsojosi.

Nors Andersas neskaitė tobulai, tačiau didžiavosi savimi. Jis žinojo, kad jei labai stengsis, Dangiškasis Tėvas visada jam padės.

ILUSTRAVO KELLÉ SMIT